

Kære minister – Kære overborgmester – Kære rektor – Kære gæster

Niels Bohr ville have frydet sig, hvis han havde været gæst ved denne begivenhed. Ikke fordi bygningen kommer til at bære hans navn, for han var i bund og grund et ydmygt menneske. Men fordi den repræsenterer rigtig mange af hans visioner for videnskab – internationalt samarbejde, tværdisciplinær forskning, åbenhed og nærhed til det omkringliggende samfund. At indmure hans åbne brev til De Forenede Nationer fra 1950 i fundamentet er en symbolsk understregning af vores forventninger om, at de fremtidige aktiviteter i bygningen gennemføres i den ånd, som udtrykkes i brevet.

Niels Bohr byggede hele tiden på sit institut, hvilket kan ses på mange af de årlige fotografier af instituttets medarbejdere, som hænger i arbejdsværelse på Blegdamsvej 17. Han var også fremsynet. Han skabte bl.a. i 1936 en enestående stabil forskerkælder på Blegdamsvej med et metertykt betongulv, hvis enestående stabilitet mange forskerne stadig har stor nytte af. Med det nye metertykke fundament, som rektor så malende har beskrevet, lægger vi grunden til de næste 100 års videnskabelige landvindinger, som Niels Bohr Bygningen fra 2017 kommer til at danne rammerne om.

Men - lad mig gå et spadestik dybere – bagom betonen til forhistorien for at afdække lidt af historien om, hvordan det lykkes at komme så langt som til grundstensnedlæggelsen i dag.

Og det skyldes ikke mindst dekanen på det dengang Naturvidenskabelige Fakultet, Nils O. Andersen.

For snart 10 år siden, da Nils O. blev bedt om at se på lokale-forholdene på fakultetet var mantraet *fortætning*. Det blev dengang brugt til at fortælle os, at vi havde alt for mange kvadratmeter til rådighed, og derfor skulle rykke tættere sammen. Jeg husker tydeligt hvordan Nils O. opmuntrende bekendtjorde, at vi skulle fokusere på de 80 % der var tilbage, og ikke så meget på de 20 % vi ikke ville have efter fortætningen. Og så gik vi i gang.

Vi har gennem tiderne på fakultetet bygget nye kemilaboratorier med ca. 40 års mellemrum. Sidste gang var HCØ-bygningen – den centrale bygning i Universitetsparken – der er fra begyndelsen af 60erne og ganske forældet, specielt hvad angår laboratorierne.

Men én ting er at konstatere mangler og pege på forbedringer.

Noget andet er at overbevise de rette personer - om det fornuftige i investeringer i fremtiden, indenfor forskning og undervisning - i et tæt samarbejde med myndigheder og erhvervslivet.

Som Nils O selv har udtrykt det: "Jeg var lidt til grin i begyndelsen, fordi min opgave var færre m² – ikke nye og ekstra m²"

Men - det lykkedes med stor hjælp fra bl.a. rektor Ralf Hemmingsen og daværende bestyrelsesformand for Københavns Universitet, Bodil Nyboe Andersen – og tidligere direktør i Universitets- og Bygningsstyrelsen Jens Peter Jacobsen.

Og projektet kom til at opfylde kravene – totalt færre kvadratmeter på fakultetet og højere kvalitet til forskning og undervisning – og porte til omverdenen med fx SCIENCE besøgstjeneste, hvor laboratorie til skoleundervisning i fagene kemi, fysik, biokemi og bioteknologi etableres.

I alt vil Niels Bohr Bygningen omfatte ikke mindre end ca. 52.000 m².

Nu er vi så kommet til grundstensnedlæggelsen, og det kan måske på en grå januar-dag være svært at forestille sig et bygningskompleks, som i den grad vil inviterer til international forskning i topklasse og samtidig sætter sit tydelige præg på kvarteret her på grænsen mellem Nørrebro og Østerbro.

Et byggeri med et transparent udseende, lyse lokaler, der åbner sig mod omverdenen, men samtidig giver forskere og studerende på tværs af de gængse opdelinger, den atmosfære af fordybelse og koncentration, som der er brug for, når man skal skabe forskningsresultater og uddannelser i international topklasse.

Og i den forbindelse skal vi ikke glemme, at der også skal opføres en nabobygning til Data og Softwarecentret for den nye europæiske neutronkilde, European Spallation Source, ESS, som nu er under konstruktion kun 40 km herfra i Lund, en anden port mellem videnskab og omverdenen.

Men - den kommende Niels Bohr Bygning vil ikke kun række ud mod den store verden og tiltrække forskere fra nær og fjern.

Byggeriet vil også indgå som en markant del af Copenhagen Science City her i området, som er blevet omtalt tidligere i dag.

Så – vi føler os godt rustet til at møde de store udfordringer, som fremtiden vil byde os på.

Til slut vil jeg sige en stor tak til alle dem, som har muliggjort at dette projekt er kommet så langt.

Foruden dem jeg allerede havde nævnt – vil jeg også takke:

De mange medarbejdere fra Bygningsstyrelsen

fra Arkitektfirma CCO Arkitekter og Vilhelm Lauritzen Arkitekter

og fra Rambøll

Og her på universitetet

Medarbejderne i fakultetets Plan og Byg afdeling og den centrale Campus Service

Og ikke mindst – alle de forskere og medarbejdere på fakultets institutter, som er kommet med input undervejs i forløbet, så lokalerne i den bygning vi nu lægger grundstenen til bliver indrettet på den bedst mulige måde.

Tak for opmærksomheden.